

Kütahya, hak ettiği yerde değil

Nafi GÜRAL

Kütahya TSO Yönetim Kurulu Başkanı

Kütahya, olması lazım gelen yerde neden değil? Bu soruyu her fırsatta kendime sorarım. Çevremdeki insanlarla da bu konunun sohbetini yaparım. Sonuç üç aşağı beş yukarı aynıdır. 2012 yılının ilk yarısında teşvik mevzuatı yayınlandı. Kütahya Dördüncü Bölge'de yer aldı. Çünkü Türkiye genelindeki gelişmişlik sıralamasında ancak Dördüncü Bölge'de kendisine yer bulabildi. Hepimiz Dördüncü Bölge'den ileri geçemediğimiz için üzülmemiz gerekirken, "Kütahya dışından yeni yatırımcılar gelecek, ilimiz gelecek" umuduyla sevindik. Halbuki daha ön sıralarda, mesela İkinci Bölge'de yer alabilseydik, bugün yaşadığımız sorunları çözmüş, gelişmesini tamamlamış, diğer illere örnek olan bir il olurduk. Peki olabilir miyiz? Neden olmasın? Ancak olması için Kütahya'nın gelişmesini istemek ve bu ilde yaşayan insanlar olarak görevlerimizi yerine getirmemiz gerekmektedir. Satır başları ile özetlemek ve bu özetleri Kütahya'nın gelişmesi için kendisini görevli sayan kişilerin katkıları ile genişletmek suretiyle bir yol haritası çizmek mümkündür.

Gelişme bilinci oluşmalı

Öncelikle Kütahya'nın gelişmesini istemekle beraber, sadece istemekle kalmayıp, seçme yaşına gelmiş tüm hemşehrilerimizin kendilerinin Kütahya'nın gelişmesinde görevli olduğunu kabul etmesi lazım. Bu görev bilinci oluştuğunda, gelişmişliğe giden tüm yollar açılmış olacaktır. Geçtiğimiz yıllarda iş adamlarımızla birlikte bize göre

işmiş onlarca il ziyaret ettik. Gittiğimiz illerdeki sanayi kuruluşlarını gördük. İş insanlarını, yöneticilerini dinledik. Onları Kütahya'ya davet ettik. Başarılarının, Kütahya'da yaşayan daha geniş kitleler tarafından öğrenilmesi için salonlarda ve yerel televizyonlarda konferanslarını dinledik. Ama dinlediklerimizden yararlanma konusunda pek de başarılı olduğumuzu söylemek mümkün değil.

Peki ne yapmalıyız?

Öncelikle hepimiz yeteneklerimiz ve bulunduğumuz pozisyonlarımız itibarıyla bir şeyler yapmak zorunda olduğumuzu kabul etmeli ve bu sorumluluğumuzun gereğini yerine getirme konusunda harekete geçmeliyiz. Daha sonra, sorumluluk hisseden çevremiz ile birlikte geri kalmışlığımızın sebeplerini ve sonuçlarını müzakere etmeli ve müzakere sonucunda ortaya çıkacak fikirleri kamuoyu nezdinde tartışmaya açmalıyız. Kamuoyu nezdinde tartışılan sebep-sonuç ilişkileri olgunlaşmış olacak; olumsuzlukların tekrar etmemesi, olumlu olanların uygulamaya alınması konusunda bilinç oluşacak ve bu bilinç ile siyaset, yönetim, sivil toplum kuruluşları ve halk bütünleşmiş olarak 'daha iyi bir Kütahya' hamlesi başlayacak ve inanıyorum ki, hedefe ulaşılacaktır.

Bu yazıda tek bir çözüm önerisi sunmadım. Zira Kütahya sevdalıları Kütahya hakkındaki kararları kendileri verirlerse daha çok sahiplenirler. Sahiplendikleri konuların hayata geçmesi konusunda daha çok çaba gösterirler ve başarı mutlak olur. Öneri sunmayışımın bir başka gerekçesi de şimdiki kadar akil kişilerle onlarca defa bir araya gelip sonuç alamadan dağılmamızın da etkisi oldu. Bu ne-

"Geri kalmışlık kaderimiz olmasın, kuralım bu zincirleri, laf çok icraat yok" söylemlerinin yerini faydalı, geliştirici icraatlar alsın. Kütahya'yı dördüncü grupta değil; ikinci grupta yer alacak iller arasına taşıyalım. Yeter ki durum tespiti yapan, tespit ettiği durumdan şikayetçi olan değil çözüm üreten anlayışa sahip olalım.

denle Kütahya sevdalıları Kütahya'yı ilgilendiren hayati konuları gene kendileri müzakere etmeli, çıkacak sonuçların uygulanması için siyaseti, yönetimi ve sivil toplum kuruluşlarını görevlendirmekle beraber sonuçlarını da takip etmelidir. "Geri kalmışlık kaderimiz olmasın, kuralım bu zincirleri, laf çok icraat yok" söylemlerinin yerini faydalı, geliştirici icraatlar alsın. Kütahya'yı dördüncü grupta değil; ikinci grupta yer alacak iller arasına taşıyalım.